

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

13 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

judecători – Toma Nadejda, Boico Victor

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către Procurorul – șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 27 septembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Andreev Ivan XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

08.05.2018 – 05.06.2018 (prima instanță);

10.07.2018 – 27.09.2018 (instanța de apel);

10.12.2018 – 13.02.2019 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul /sediul Taraclia/ din 05 iunie 2018, cauza fiind examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul Andreev Ivan a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 150 ore.

S-a dispus ca corpurile delictelor:

- Motocicleta reamenajată de model „Ural” cu remorcă, a restitui proprietarului;

- CD-R disc cu video înregistrare, a păstra la materialele cauzei penale.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, la data de 08 aprilie 2018, aproximativ la ora 21:30 minute, pe traseul M-3, în satul Chirilovca, raionul Taraclia, de către inspectorii Batalionului de Patrulare Sud, al Inspectoratului Național de Patrulare, al Inspectoratului General de Poliție, Curtov Anatoli și Popov Sergiu, a fost stopată motocicleta reamenajată de model „Ural” cu remorca făcută manual atașată din spate, fără număr de înmatriculare, condusă

de Andreev Ivan care nu deține permis de conducere a mijloacelor de transport de categorie „A”, pentru verificarea actelor.

În cadrul verificării actelor, au apărut suspiciuni rezonabile, că șoferul Andreev Ivan, a condus mijlocul de transport menționat în stare de ebrietate, în legătură cu care fapt a fost adus la Inspectoratul de Poliție Taraclia, unde i-a fost propus să treacă examenul cu aparatul de tip „Drager”, pentru a stabili concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat ultimul refuzând la procedura menționată, necătând la faptul că a fost preîntâmpinat despre răspunderea penală, în cazul refuzului.

Astfel, acțiunile inculpatului au fost încadrate conform art. 264¹ alin. (4) Cod penal, adică *refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscoptică, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere.*

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura raionului Taraclia, Chirnev Boris, solicitând casarea parțială a sentinței în partea pedepsei și în partea cu privire la corpurile delict, pronunțarea în aceste părți a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Andreev Ivan recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 825 u.c., corpul delict – CD-R disc cu înregistrarea video cu privire la refuzul de a trece testarea alcoolscoptică de către Andreev Ivan – a se păstra la materialele cauzei penale, corpul delict – motocicletă reamenajată de model „URAL” cu remorcă din spate, în corespundere cu art. 106 Cod penal, de a confisca în favoarea statului, argumentând prin faptul că, prima instanță a stabilit inculpatului Andreev Ivan o pedeapsă prea aspră, pedeapsa aplicată nu a fost individualizată în conformitate cu prevederile art. 75 Cod penal, or, nu a fost luată în considerație personalitatea inculpatului, gravitatea infracțiunii săvârșite și circumstanțele care atenuează răspunderea penală a inculpatului, în conformitate cu art. 76 Cod penal, pe toată durata procesului penal în cauză, inculpatul a depus declarații recunoscătoare, s-a căit sincer în cele comise, respectiv, stabilirea pedepsei sub formă de amendă, va contribui la realizarea scopului pedepsei penale, prevăzut de art. 61 Cod penal, a considerat că prima instanță neîntemeiat a ajuns la concluzia de a restitui proprietarului, motocicleta reamenajată de model „Ural”, cu remorca făcută manual atașată din spate, care au fost recunoscute în calitate de corp delict în cauza penală respectivă.

Respectiva motocicletă, în legătură cu reamenajarea și ingerinței în elementele constructive al acesteia în scopul reamenajării, nu va fi posibil de înregistrat, fapt din care rezultă că, nu va fi posibil de a stabili proprietarul acestui mijloc de transport, or, în privința acestei motociclete reamenajate, sunt aplicate aceleași reguli de admitere pentru conducerea ei, ca și pentru motocicleta simplă.

Astfel, hotărârea primei instanțe cu privire la restituirea motocicletei reamenajate de model „Ural” cu remorca făcută manual, atașată din spate, fără număr de înmatriculare, nu poate fi executată, iar faptul respectiv va aduce la aceea că, mijlocul de transport respectiv o perioadă îndelungată se va afla în camera de păstrare a corpurilor delictive, în Inspectoratul de Poliție Taraclia, în legătură cu acest fapt, a considerat că respectivul mijloc de transport, urmează să fie confiscat în conformitate cu art. 106 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 27 septembrie 2018, a fost respins apelul ca nefondat cu menținerea sentinței.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor din dosarul penal și a stabilit inculpatului Andreev Ivan o pedeapsă echitabilă, respectând dispozițiile art. 75 Cod penal.

Instanța de apel a reținut ca neîntemeiate argumentele procurorului invocate în apelul declarat, cu privire la oportunitatea stabilirii inculpatului Andreev Ivan a unei pedepse sub formă de amendă, indicând că, la stabilirea pedepsei, prima instanță a ținut cont de gradul prejudiciabil al infracțiunii comise de inculpatul Andreev Ivan, de toate circumstanțele cauzei, stabilind o pedeapsă echitabilă, or, infracțiunea comisă de inculpat se manifestă prin nesupunerea îndatoririlor legale, stabilite expres de legislație, ceea ce demonstrează atitudinea acestuia față de legislația în vigoare. Totodată, instanța de fond a ținut cont și de caracteristica pozitivă a inculpatului Andreev Ivan, a reținut faptul recunoașterii de către acesta a vinovăției și căinței sincere.

Mai mult, instanța de apel a indicat că, în ședința de judecată a primei instanțe, inculpatul Andreev Ivan, a declarat că nu dispune de posibilitatea de a achita amenda în cazul stabilirii unei astfel de pedepse, este de acord să execute pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, inculpatul Andreev Ivan nu este angajat în câmpul muncii și instanței de judecată nu au fost prezentate careva probe, care ar demonstra starea materială al acestuia, respectiv instanța a fost în imposibilitatea de a aprecia starea materială a inculpatului.

Instanța de apel a reținut ca neîntemeiate trimiterile procurorului la prevederile art. 106 Cod penal, menționând că prevederile normei legale menționate, nu pot fi reținute în situația din speță, or, nici în cadrul urmăririi penale, nici în cadrul examinării cauzei în instanța de judecată, nu a fost demonstrat că, motocicleta reutilată de model „Ural”, cu remorca făcută manual și atașată din spate, reprezintă un bun din categoriile enumerate în art. 106 alin. (2) Cod penal, care pot fi supuse confiscării speciale, este nefondată trimiterea procurorului la art. 106 alin. (2) lit. e) Cod penal, or, în sensul art. 106 Cod penal, în categoria bunurilor deținute contrar dispozițiilor legale sunt incluse bunurile și lucrurile, care sunt periculoase prin natura lor, deținerea cărora constituie o

infracțiune, de exemplu substanțe narcotice, armele și munițiile, substanțele explozive și radioactive.

Mai mult, instanța de apel a mai indicat că în speță, este invocată deținerea contrar dispozițiilor legale a unui mijloc de transport, deținerea căruia nu este interzisă sau limitată prin lege, iar faptul că respectivul mijloc de transport nu este înregistrat în modul corespunzător și nu dispune de revizia tehnică, precum și ingerința neautorizată în elementele constructive al acestuia, invocată de procuror, nu înseamnă că acest mijloc de transport a fost deținut de către inculpatul Andreev Ivan, contrar dispozițiilor legale. Cu atât mai mult că, în apelul declarat procurorul a indicat că, în privința acestei motociclete reutilate, pentru admiterea persoanei la conducerea ei, se înaintează aceleași cerințe ca și în privința motocicletei obișnuite, respectiv este neîntemeiat argumentul, precum că acest mijlocul de transport nu poate fi înregistrat.

Mai mult ca atât, instanța de apel a mai menționat că dispoziția art. 264¹ alin. (4) Cod penal, nu prevede ca pedeapsă penală confiscarea specială. Confiscarea specială în sine, reprezintă o măsură de siguranță, care se aplică în strictă conformitate cu legislația în vigoare, și nicidecum nu reprezintă o formă a pedepsei penale.

5. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către Procurorul – șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, prin care a solicitat casarea deciziei, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, invocând temeiuri similare cu cele indicate de procuror în apel(pct. 3 din prezenta decizie), invocând suplimentar:

- procurorul în cadrul examinării cauzei în prima instanță, a solicitat o pedeapsă sub formă de amendă, adică o pedeapsă mai blândă decât cea stabilită;

- instanța de apel indicând că nu poate aprecia starea materială a inculpatului nu a luat în considerație faptul că:

- inculpatul a condus un mijloc de transport care are o valoare materială;

- inculpatul a alimentat mijlocul de transport cu combustibil, care rezulta de la procurarea cu bani a acestuia;

- până la constatarea infracțiunii, inculpatul a consumat băuturi spirtoase, ceea ce presupune deținerea surselor materiale la procurarea băuturilor spirtoase;

- la 10.04.1996 prin sentința Judecătorei Taraclia a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 119 alin. (1) Cod penal(red. 1961);

- hotărârea primei instanțe cu privire la restituirea motocicletei reamenajate de model „Ural” cu remorca făcută manual, fără număr de înmatriculare, nu poate fi executată;

- motocicleta în cauză, reprezintă un mijloc de transport, care a fost reutilată contrar regulilor stabilite, nefiind înregistrat și nu dispunea de revizie tehnică,

respectiv este un bun care a fost folosit contrar dispozițiilor legale: alin. (3), (9), (10) pct. 2) lit. b) al Regulamentului circulației rutiere, art. 18, 32 alin. (4), 33 alin. (1) lit. a) din Legea privind siguranța traficului rutier, și contrar prevederilor de trafic rutier în condiții de siguranță și calitate, fără respectarea măsurilor de protecție personale și altor participanți la trafic, și urmează să fie confiscată;

- potrivit art. 106 alin. (1), (2) lit. a), e) Cod penal, confiscarea specială constă în trecerea forțată și gratuită în proprietatea statului a bunurilor: a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni, e) deținute contrar dispozițiilor legale;

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acest este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Colegiul penal reține că recurentul indică ca temeiuri pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, în sensul că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței și sau aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele – temeiurile de recurs invocate de recurent nu s-au confirmat în instanța de recurs ordinar, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs indicat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că *„hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței”* și argumentele în susținerea acestui temei: *„motocicleta în cauză, reprezintă un mijloc de transport, care a fost reutilată contrar regulilor stabilite, nefiind înregistrată și nu dispunea de revizie tehnică respectiv urmează a fi confiscată”*, Colegiul penal constată că nu și-au găsit confirmarea, or, instanța de apel a indicat în decizie(f.d. 124 – 125) că este nefondată trimiterea procurorului la art. 106 alin. (2) lit. e) Cod penal, indicând că

în speță este invocată deținerea contrar dispozițiilor legale a unui mijloc de transport, deținerea căruia nu este interzisă sau limitată prin lege, iar faptul că respectivul mijloc de transport nu este înregistrat în modul corespunzător și nu dispune de revizia tehnică, nu înseamnă că acest mijloc de transport a fost deținut de către inculpat contrar dispozițiilor legale.

Mai mult, cât ține de alegațiile recurentului precum că „potrivit art. 106 alin. (1), (2) lit. a), e) Cod penal, confiscarea specială constă în trecerea forțată și gratuită în proprietatea statului a bunurilor: a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni, e) deținute contrar dispozițiilor legale”, Colegiul penal conchide că acestea au fost ca obiect de dispută în instanța de apel asupra cărora s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului în decizie(f.d. 124 – 125), pe care Colegiul penal le consideră corecte și le însușește, ce este conform practicii CtEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

Colegiul penal a mai constatat că temeiul indicat și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală în sensul că „s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale” și motivele în susținerea acestui temei, tot nu pot fi acceptate, or, aceste motive au fost obiect de dispută atât în cadrul primei instanțe cât și în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului în sentința adoptată (f.d. 96) și în decizia adoptată(f.d. 122 – 124), pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CtEDO.

De asemenea, cu referire la critica recurentului precum că instanța de apel indicând că nu poate aprecia starea materială a inculpatului nu a luat în considerație faptul că: „inculpatul a condus un mijloc de transport care are o valoare materială; inculpatul a alimentat mijlocul de transport cu combustibil, care rezulta de la procurarea cu bani a acestuia; până la constatarea infracțiunii, inculpatul a consumat băuturi spirtoase, ceea ce presupune deținerea surselor materiale la procurarea băuturilor spirtoase”, Colegiul penal indică că aceasta este o interpretare subiectivă a recurentului, ne fiind aduse argumente plauzibile și concrete ce ar demonstra starea materială a inculpatului, or, inculpatul în cadrul ședinței de judecată a declarat că nu dispune de posibilitatea de a achita amenda, este de acord să execute pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, mai mult, inculpatul nu este angajat în câmpul muncii.

7. Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat

pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către Procurorul – șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 27 septembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Andreev Ivan XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **14 martie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor